

VÝZVA K DÍLČÍMU PLNĚNÍ č. 3/2021

Smluvní strany

Česká republika – Ministerstvo obrany

Se sídlem:

IČO:

DIČ:

Tychonova 221/1, 160 01 Praha 6 - Hradčany

60162694

CZ60162694

Datová schránka:

hjaavk

Adresa pro

doručování

korespondence:

(dále jen „objednatel“)

Vojenský historický ústav Praha, U Památníku
1600/2, 130 05 Praha 3 - Žižkov

a

Mgr. Lucie Butcher

zapsaná v živnostenském rejstříku vedeném Úřadem městské části Praha 4

Sídlo:

U Michelského mlýna 383/33, 140 00 Praha 4 -

Michle

IČO:

72244933

DIČ:

CZ7854302071

Datová schránka:

z3333pz

Adresa pro doručování

korespondence:

(dále jen „zhotovitel“) na straně druhé,

Blanická 1008/28, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

se na základě čl. V, odst. 5.1. Rámcové dohody o dílo ev.č. 80/5/008/2/2021-1241 ze dne 23.2.2021 (dále jen „dohoda“) dohodly na znění výzvy k plnění takto:

Předmětem výzvy k dílčímu plnění je:

a) závazek zhotovitele - na své nebezpečí a na svůj náklad dodat objednateli výzvy k dílčímu plnění dle specifikace v níže uvedené tabulce.

b) závazek objednatele - řádně a v čas dodanou službu převzít a zaplatit dohodnutou cenu.

Objednáváme u Vás:

p.č.	Název	MJ	Počet	Cena za 1 MJ [Kč]	Cena celkem [Kč]
1.	překlad textu z ČJ do AJ - text na konferenci (viz příloha), standardní lhůta. kategorie do 2 000 ZS	ZS	1 944	1,02	1 982,88

Doba plnění: do 48 hodin od doručení výzvy k plnění (dle Rámcové dohody).

Celková cena: se sjednává jako cena nejvýše přípustná cena za splnění dílčí výzvy k plnění, a to ve výši **1 982,88 Kč** (slovy: tisícdevětsetosmdesát dva 88/100 korun českých). Zhotovitel není plátcem DPH. V takto stanovené ceně jsou zahrnuty veškeré náklady zhotovitele související s plněním smlouvy.

V Praze dne

V Praze dne

Originální generální signet: [redacted]

Podpis a razítko objednatele

Digitálně podepsal
Datum: 2021.09.21
10:49:56 +02'00'

Podpis a razítko zhotovitele

Digitálně podepsal
Datum: 2021.09.21
11:38:35 +02'00'

Text k překladu:

Na Generálním štábu francouzské armády byla 27. listopadu 1932 dokončena velmi rozsáhlá analýza dosavadního vývoje Malé dohody. Detailnímu rozboru byla podrobena celková politicko-diplomatická aktivita Malé dohody. Každý členský stát byl vyhodnocen z hlediska vnitropolitického vývoje, sociální, národnostní i ekonomické situace a vojensko-strategického potenciálu. Dokument vznikl v rámci 2. (zpravodajského) oddělení Generálního štábu francouzské armády, konkrétně v jeho analytické části, označované jako sekce zahraničních armád. Vznik analýzy bezprostředně souvisel se snahou francouzských strategiů aktualizovat existující vojensko-politická spojení a přizpůsobit je vývoji mezinárodní situace, jenž se tou dobou významně zhoršoval. Obecně šlo především o narůstající revizionismus, tedy o snahu zvrátit poválečný systém v Evropě, a specificky o beznadějný vývoj mezinárodní konference o redukci a omezení zbrojení v Ženevě.

Tento příspěvek si klade za cíl poskytnout základní představu o povaze informací a na nich postavených názorech francouzských strategických analytiků. Ti je využívali při úvahách o takovém potenciálním uplatnění Malé dohody, které by překračovalo její základní protimaďarské zaměření směrem k posílení spojenecké fronty proti zprvu revizionistickému a později nacistickému Německu.

Specialisté zmíněné sekce zahraničních armád analyzovali vojenský potenciál každé z malodohodových zemí podle standardizovaných ukazatelů, což byly lidské zdroje pro mobilizaci, tedy jinými slovy mobilizační potenciál, dále vojenská hodnota vojenského personálu, materiální základna a vojensko-průmyslové zázemí pro vedení války a konečně možnosti nasazení a využití vojenského potenciálu Malé dohody v případě evropského konfliktu.

Malá dohoda tvořila mocensko-politický blok, jenž měl v souhrnu 45 milionů obyvatel. Jeho celkový mobilizační potenciál, tedy množství mužů, schopných aktivní vojenské služby za války, činil 6 500 000 mužů. Teoreticky tak mohl působit mocenský blok, jenž by mohl poskytnout antirevizní spojenecké frontě 80 divizí. Vzhledem k omezené materiální základně, což bylo společné pro Malou dohodu jako celek, bylo ale možné reálně vyzbrojit a vyzbrojit pro službu v poli nejvýše asi 2 800 000 vojáků.

Francouzští analytici charakterizovali lidské zdroje jednotlivých armád Malé dohody následujícím způsobem. Jejich hlavní myšlenky zde budu parafrázovat v poněkud komprimované formě. Nejprve tedy o rumunské armádě. Francouzi pokládali Rumuny za

sobě nejbližší ze všech vedoucích národů Malé dohody. Projevovala se zde nepochybně obecně kulturní blízkost, podpořená sounáležitostí jazyků v jedné jazykové rodině. O rumunském národě se francouzští analytici vyjadřovali jako o orientalizované latinské kultuře.

Rumunská armáda se velmi těsně přimkla k francouzské škole vojenského umění. V praxi se tato skutečnost projevila převzetím francouzských vojenských předpisů a metod, tedy celkově zásad vojenského umění. Rumunská armáda vysílala do francouzských vojenských škol každoročně množství svých důstojníků. Francouzští analytici vysoce oceňovali kultivovanost a vzdělanostní i obecně kulturní úroveň rumunského důstojnického sboru. Ten měl podle jejich mínění potenciál přijímat nové a moderní trendy vojenství, o něž projevoval zájem a ochotně je akceptoval. V praxi jej v tomto směru ale limitovala velmi omezená a kvalitativně nevyhovující materiálně-technická základna rumunské armády.

Francouzští analytici připodobňovali mužstvo rumunské armády k mužstvu francouzské armády. Rumuny ovšem pokládali za celkově odolnější a oddanější vojenské službě své vlasti. Francouzi obecně charakterizovali personál rumunské armády jako celkově dobře formovaný, vyspělý morálně, duševně a fyzicky, tedy nadaný vynikajícími vlastnostmi, které mu bylo možné přiznat jako celku.

Ve vztahu k jugoslávské armádě dospěly francouzské rozbory k těmto závěrům. Jugoslávská armáda disponovala solidním důstojnickým sborem, kvalitními poddůstojníky a vynikajícím, energicky a rázně vycvičeným mužstvem. Jako takovou ji Francouzi pokládali za připravenou vést válku. Charakterizovali ji jako velmi ambiciózní, směřující k dosažení dvou vrcholných cílů. První spočíval v naplnění ideje stát se prvním, tedy vojensky nejhodnotnějším mocenským nástrojem na Balkáně. Druhým cílem bylo dosažení takové pozice, v níž by se mohla srovnávat s armádami mocností. Francouzi se domnívali, že zmíněného prvního cíle fakticky již dosáhla. V dosažení druhého cíle jí ale zatím bránila její všeobecně nedokončená organizace.

Jugoslávský velitelský sbor byl Francouzi obecně pokládán za až zaníceně patriotický s hluboce zakořeněným a extrémně vyhraněným smyslem pro výlučnost jeho povolání. Z hlediska nároků moderního vojenství ovšem ještě nedosahoval té úrovně, která byla žádoucí. To se projevovalo zejména v tom, že jugoslávský velitelský sbor se ještě nestačil adaptovat na technické inovace a pokrok, k němuž došlo po světové válce.

Specifikum jugoslávského důstojnického sboru spočívalo v tom, že ještě ve 30. letech nedosáhl žádoucí homogenity. Ti jeho příslušníci, kteří se rekrutovali z někdejší rakousko-uherské a černohorské armády, nesplynuli do spojitého celku se Srby. Přes zmíněná specifika

jugoslávská armáda vykazovala obecně vysokou bojovou morálku, příznačnou vytrvalost, nenáročnost, oddanost a odhodlání obětovat se.

Československo tvořilo v rámci Malé dohody nemalé specifikum. Bylo jednou ze sedmi evropských zemí, do nichž Francie vyslala již velmi brzy po skončení světové války zvláštní vojenskou misi. Ta, která zde působila od roku 1919, měla rozsáhlé pravomoci a vliv na výstavbu armády nejen ve vojensko-technickém smyslu, ale také ve smyslu utváření vojenské strategie tohoto státu. Z hlediska kvality vojenského personálu zmíněná mise sehrála mimořádně významnou úlohu. Různost původu československého velitelského sboru, tvořeného jednak legionáři a jednak bývalými příslušníky rakousko-uherské armády, měla zpočátku za následek rovněž nedostatek jeho homogenity. Působnost Francouzské vojenské mise tento nepříznivý faktor postupně mírnila.

Francouzští analytici nepochybovali o tom, že kvalita československé armády postupně roste, a to jak po stránce odborných kvalit a soustavného školení a výcviku všech personálních kategorií armády, tak také po stránce budování její materiálně-technické základny, což dovoloval vysoce rozvinutý průmyslový potenciál Československa. Oceňovali také příznačný vlastenecký duch armády. Celkově ovšem upozorňovali na skutečnost, že její bojová hodnota by za války závisela na to, kdo by byl jejím protivníkem. Na úrovni roku 1932 odhadovali, že maximálního výkonu by byla schopna dosáhnout proti Maďarsku a méně proti Sovětskému svazu. Neustále ale upozorňovali, že pro Československo je a bude nejvýznamnějším protivníkem nikoliv Maďarsko, ale Německo.

Závěry francouzských analytiků vyznívaly nejkritičtějším způsobem v souvislosti s materiálními předpoklady armád Malé dohody pro vedení války. Jejich vojensko-technickou základnu obecně pokládali za ještě příliš málo rozvinutou s řadou závažných mezer. Zejména pro jugoslávskou a rumunskou armádu byla příznačná obecná fyzická a morální zastaralost výzbroje a vojenského vybavení a také její nežádoucí různorodost. Tyto neblahé vlastnosti podmiňovaly hodnotu technických druhů zbraní, tedy zejména dělostřelectva, letectva a spojovacího vojska. Letecké síly malodohodových armád obecně zaostávaly za moderními světovými trendy. Moderní útočné prostředky, tedy tanky, se v první polovině 30. let vyskytovaly v rámci malodohodových armád jen v nepatrných počtech. V souvislosti s materiálními nedostatky Francouzi ovšem konstatovali vysoký zájem rumunské a jugoslávské vlády o zlepšení technické úrovně armád rozsáhlými dovozy ze zahraničí. V tomto smyslu vyzdvihovali zejména osobní zájem rumunského krále Karla II. To do budoucna skýtalo zajímavou komerční perspektivu pro československý i francouzský zbrojní průmysl.

Obecná bilance dosavadního vývoje států Malé dohody a jejich vojenského potenciálu byla v pojetí francouzských analytiků základem k vyslovení poměrně objektivizovaných stanovisek o možnostech nasazení těchto spojeneckých armád v případě evropského konfliktu. Podle stavu z roku 1932 konstatovali, že vojensko-strategický potenciál Malé dohody by se mohl nejlépe prosadit za předpokladu koncentrického nasazení proti Maďarsku, tedy proti společně předvídanému nepříteli. Možnosti nasazení a tedy i naděje na úspěch by ovšem klesaly ve všech eventualitách excentrického použití vojenských sil Malé dohody, které v jejím okolí připouštěly myslitelné strategické kombinace. Celkově se domnívali, že ve své aktuální politické, ekonomické a vojenské organizaci by uskupení Malé dohody neustálo obranný zápas s velkými státy, které by jej mohly napadnout, pokud by bylo odkázáno pouze samo na sebe. V rámci generalizovaného evropského konfliktu mohlo ale poskytnout svým spojencům, tedy hlavně Francii a také Polsku, významnou podporu za předpokladu a pod podmínkou, že každá ze tří členských zemí zajistí rozvoj a funkčnost svého zbrojního průmyslu, a že mezi sebou vybudují dostatečně výkonné železniční spojení pro ekonomickou výměnu a dopravu nepostradatelného válečného materiálu. V závěru varovali, že pokud uvedené dvě podmínky nebudou splněny, bude Malá dohoda riskovat v případě delšího válečného konfliktu ztrátu šancí reagovat na nepřátelské akce odpovídajícím a žádoucím způsobem.

Parafrázovaný soubor informací a názorů francouzských zpravodajských analytiků byl významný tím, že spoluvytvářel základnu, z níž vycházel konkrétní strategický zájem Francie. Její vojenští stratégové prosazovali objektivně správný zájem o reorientaci strategie Malé dohody. Ve změněné bezpečnostní situaci v Evropě po lednu 1933 pokládali za žádoucí, aby Malá dohoda opustila své vyhraněné zaměření proti Maďarsku, a aby byla schopna poskytnout přímou pomoc Československu, jemuž hrozilo největší nebezpečí ze strany Německa. Vlivem složitého vývoje příštích let se tento nepochybně žádoucí záměr nepodařilo prosadit.

Děkuji Vám za pozornost

Texty pro prezentaci

Tento úvodní snímek symbolicky vyjadřuje spojeneckou sounáležitost armád Malé dohody s francouzskou armádou. Francouzští, českoslovenští, jugoslávští a rumunští důstojníci pózují za slunného podzimního dne roku 1937 na pobřeží Atlantického oceánu v Normandii. Zástupci armád Malé dohody pobývali v tomto koutu Francie na manévrech armády hostitelské země.

Smluvní spojenecké vazby Francie se státy Malé dohody

Československo:

Smlouva o spojenectví a přátelství mezi Francií a Československem z 24. ledna 1924

Rumunsko:

Rumunsko-francouzský pakt o přátelství z 10. června 1926

Jugoslávie:

Smlouva o francouzsko-jugoslávském přátelství z 11. listopadu 1927

Pramenná základna tohoto konferenčního příspěvku

Poznatky, obsažené v tomto konferenčním příspěvku, vycházejí především z analýzy původního pramenného materiálu, který spravuje Historická služba Ministerstva obrany Francouzské republiky – oddělení pozemní armády. Konkrétně jde o archivní fond (sérii) Generálního štábu pozemní armády a vojenských atašé.

Klíčový pramen byl vypracován analytickou sekcí zahraničních armád 2. (zpravodajského oddělení) Generálního štábu francouzského pozemního vojska. Tento pramen a další příbuzné dokumenty jsou významným dokladem širokospektrální palety informačních zdrojů francouzské vojenské diplomacie, které se rozprostíraly od otevřených zdrojů až po důvěrné a utajované informace. Francouzští vojenští atašé, případně zvláštní vojenské mise, měly ve spojeneckých zemích zpravidla nadstandardní přístup k informacím klíčového významu.

Struktura tohoto konferenčního příspěvku

Úvod

- 1) Vymezení tématu a objasnění důvodů pro jeho výběr.
- 2) Objasnění pozice a významu Francie jako strategického spojence Malé dohody.

- 3) Objasnění věcných a časových souvislostí vzniku francouzské vojensko-strategické analýzy Malé dohody z listopadu 1932.
- 4) Nástin informací a názorů francouzských zpravodajských analytiků na rumunskou, jugoslávskou a československou armádu podle:
  - a) početních stavů a charakteristik personálu uvedených armád.
  - b) materiálně-technické základny uvedených armád.
- 5) Možnosti nasazení a využití vojenského potenciálu Malé dohody v případě evropského konfliktu.

Závěr

Základní datový přehled o jugoslávské armádě (podle stavu z roku 1932)

Mírový početní stav

důstojníci: 7 500 důstojníků

poddůstojníci: 9 000

frekventanti různých vojenských škol: 5 320

mužstvo: 93 180

Celkový mobilizační potenciál: 3 000 000 mužů

Maximální početní stav válečné armády, pro niž byla k dispozici výzbroj a výstroj: asi 1 000 000 mužů

Délka základní vojenské služby: 18 měsíců

Roční kontingent branců: 90 000 – 150 000

Organizace mírové armády:

17 pěších divizí

2 jezdecké divize

Disponibilní výzbroj (základní bojové prostředky):

pušky: 700 000

kulometry: 20 000

dělostřelecké zbraně: 2 500

letouny: 800

Strategické kombinace za předpokladu excentrického nasazení armád Malé dohody (podle mezinárodní situace z roku 1932)

Směr jihovýchod proti Bulharsku

přímá působnost: pouze Rumunsko a Jugoslávie

nepřímá působnost: –

Směr jihozápad proti Itálii

přímá působnost: pouze Jugoslávie

nepřímá působnost (omezená): Československo a Rumunsko

Směr východ proti Sovětskému svazu

přímá působnost: pouze Rumunsko

nepřímá působnost (omezená): teoreticky Československo a Jugoslávie

Směr západ proti Německu

přímá působnost: pouze Československo

nepřímá působnost (omezená): teoreticky Jugoslávie a Rumunsko

---

Král Karel II. Rumunský (v popředí zcela vpravo), oděn do polní vojenské výstroje, hovoří s generálem Henrim Schweissguthem, podnáčelníkem francouzského Generálního štábu národní obrany během závěrečných cvičení rumunské armády z roku 1937.

(rodinný archiv Marie Žižkové, pozůstalost arm.gen. Ludvíka Krejčího, v letech 1933–1939 náčelníka Generálního štábu československé armády)

Král Karel II. Rumunský v polní výstroji během závěrečných cvičení rumunské armády z roku 1937.

Francouzští a rumunští generálové a vyšší důstojníci v neformálním rozhovoru během závěrečných cvičení rumunské armády z roku 1937. Uprostřed Henri Schweissguth, podnáčelník francouzského Generálního štábu národní obrany.

Generál Maurice Gamelin, náčelník Generálního štábu francouzské armády (zcela vpravo) jako host na závěrečných cvičeních jugoslávské armády z roku 1937. Na snímku jsou přítomni vysocí představitelé rumunské a československé armády.

Snímek, který vyjadřuje sounáležitost spojeneckých armád Malé dohody a Francie. Na snímku jsou přítomni nejvyšší představitelé generálních štábů uvedených armád.

František Machník, československý ministr národní obrany (třetí zprava) při návštěvě jedné z ponorek jugoslávského námořnictva. Snímek pochází z roku 1937.